

i juli 1945 anmodede socialministeriet arbejdsrådet om i samarbejde med direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet at genoptage lovudkastet til fornyet behandling.

I 1946 afgav arbejdsrådet herefter en betænkning om udkastet. Ved forhandlingerne i arbejdsrådet og med direktøren for arbejds- og fabriktilsynet var der opnået enighed om en lang række ændringer i det oprindelige forslag, men arbejdsgiverrepræsentanterne mente stadig, at loven efter forslaget fik for vidt et område. Arbejdsgiverne fandt det dog rimeligt, at loven medtog en række vigtige områder, som ikke omfattes af fabrikløven af 1913.

Det heromhandlede forslag blev udarbejdet på grundlag af udkastet i den skikkelse, det havde fået efter arbejdsrådets anden gennemgang af forslaget. Efter at arbejdsrådet havde afgivet den nævnte betænkning af 1946 medførte forskellige forhold imidlertid, at forslaget på enkelte punkter blev revideret.

Den vigtigste principielle ændring i den gældende ordning, som tilsigtes ved lovforslaget, er en meget betydelig *udvidelse af arbejderbeskyttelsens område*. Fabrikloven af 1913 omfatter kun fabrikker og fabrikmæssigt drevne virksomheder samt håndværk og industri, der vel ikke er fabrikmæssigt drevet, men som i henhold til en bemyndigelse i loven af tilsynet særlig er inddraget under loven. Desuden gælder lovens bestemmelser om maskinbeskyttelse uden hensyn til, hvilke virksomheder der benytter dem.

Efter forslaget vil arbejderbeskyttelsesloven principielt omfatte beskæftigelse af enhver art, nemlig foruden fabrikker og fabrikmæssigt drevne virksomheder, håndværk og industri, også bygge- og anlægsvirksomhed, handels- og kontorvirksomhed, lager- og pakhusarbejde, transportarbejde, landbrug, skovbrug og gartneri, hotel- og restaurationsvirksomheder, forlystelsesetablisser, hospitaler, brandvæsen, fængselsvæsen, skoler m. v.

Der bliver således tale om en udvidelse af området for beskyttelsen i to henseender, dels ved at mange erhverv inddrages under loven, dels ved at der for erhverv, i hvilke virk-